PERSPECTIVE FILOSOFICE ASUPRA METODEI PSIHANALIZEI FREUDIENE
PHILOSOPHICAL PERSPECTIVES ON THE METHOD OF FREUDIAN PSYCHOANALYSIS

Marius Dumitrescu

(Universitatea „Alexandru Ioan Cuza" Iasi)

În această lucrare ne propunem să indicăm acele perspective filosofice ce se pot identifica în ceea ce Freud anunța la o conferință, ţinută la Clark University, Worcester în septembrie 1909 ca fiind o nouă metodă și pe care o numeşte psihanaliză. Această metodă, după cum ne spune autorul acesteia, își propune să descifreze structurile inconștientului prin identificarea mecanismelor de proiecție și transfer ale unui subiect.

Psihanaliza studiază gradul de rezistență al conștiinței la aceste structuri inconștiente pe care Freud le identifică în Supra-eu, ca element ce i se impune individului din partea societății ca un element ce se originează în exteriorul său și în pulsiunile sinelui, legate strict de individ, de ceea ce Freud numea ideea de „suflet liber".

Vom arăta că pentru metoda psihanalizei devine prioritar rolul de mediator pe care îl are Eul sau conștiința în raportul dintre Supra-eu și universul pulsiunilor, respectiv dintre valorile pe care societatea le acceptă la un moment dat și interesele vitale ale individului.

Considerăm, în acest sens, că rolul principal al psihanalizei este să intervină mai ales atunci când, de regulă sub amenințarea vieții, această calitate de mediator a Eului este grav perturbată punând sub semnul întrebării buna funcționare a societății și raportul acesteia cu indivizii care o formează.

In this paper we aim to indicate those philosophical perspectives that can be identified in what Freud announced at a conference, held at Clark University, Worcester, in September 1909, as a new method that he called psychoanalysis. This method, as its author tells us, aims to decipher the structures of the unconscious by identifying the projection and transfer mechanisms of a subject.

Psychoanalysis studies the degree of resistance of consciousness to these unconscious structures that Freud identifies in the Super-ego, considered as an element that is imposed on the individual by society as an element that originates in his exterior and in the drives of the self, which are strictly related to individual, of what Freud called the idea of the "free soul".

We will show that, for the method of psychoanalysis, the role of mediator that the Ego or consciousness has in the relationship between the Super-ego and the universe of drives, respectively

between the values that society accepts at a given moment and the vital interests of the individual, becomes a priority.

In this regard, we consider that the main role of psychoanalysis is to intervene especially when, usually under the threat of life, this mediating quality of the Ego is seriously disturbed, calling into question the proper functioning of society and its relationship with the individuals who form it.

Cuvinte cheie: psihanaliză, conștiință, Supra-eu, pulsiune, societate.

Key words: psychoanalysis, consciousness, Superego, drive, society.